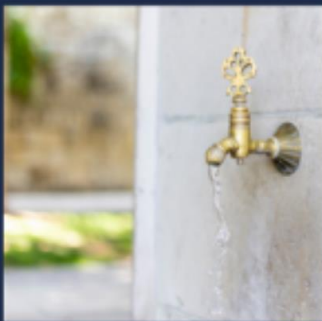

Denne bog beskriver Profetens bøn præcist (Salah), må Allahs fred og velsignelser være over ham, med yderligere kapitler, som forklarer betingelserne for bønnen, dens præcise tider, hvordan man udfører afvaskning (wudu), dyderne ved bønnen og faren ved at forlade den.

EN SIMPEL VEJLEDNING TIL **PROFETENS BØN**

SKRIDT-FOR-SKRIDT OG ILLUSTRERET صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

Af Abu Khadeejah Abdul-Wahid Alam

Baseret på værkerne af den store lærer af Hadith, Shaikh Al-Albani رَحْمَةُ اللَّهِ

Oversat til dansk af Abu Amatullah Abdelrahim

© Copyright Salafi Publications 2021, all rights reserved. Hvis du ønsker at udgive denne bog med henblik på gratis distribution, venligst kontakt os for tilladelse.

Engelsk udgave: November 2021, Rabi' Al-Awwal 1443AH

Dansk udgave: Maj 2024, Shawwal 1445 AH

Kontakt:

472 Coventry Road

Birmingham B10 0UG

Tel. 0121-773-0003

Email. info@salafibookstore.com

Anbefalede hjemmesider:

SalafiSounds.com

SalafiPubs.com

Salaf.com

SalafiBookstore.com

Twitter: @SalafiPubs og @SalafiBookstore

Facebook.com/SalafiPubs

Forfatters hjemmeside: AbuKhadeejah.com

Twitter: @AbuKhadeejahSP

Facebook.com/AbuKhadeejahSP

Indholdsfortegnelse

Bønnen i Islam	1
Bedetiderne	2
Betingelserne for bønnen	5
Wudu (afvaskning) for bønnen	7
Viske over sokker, sandaler og sko	10
Når vand ikke er tilgængeligt, brug jord	13
Introduktion til vejledning af bønnen	14
En simple vejledning til Profetens bøn skidt-for-skridt og illustreret	16
Vende sig mod <i>Qiblah</i> (Makkah)	16
Bede med en <i>Sutrah</i> (et oprejst objekt) foran dig og bede tæt på den	19
Det er forbudt at bede mod en grav	19
Det er ikke tilladt passere mellem en bedende person og hans <i>sutrah</i>	20
Bønnen er annulleret hvis nogle af de tre følgende passere mellem en bedende person og hans <i>sutrah</i>	20
Intentionen (<i>Niyyah</i>)	21
<i>Takbir</i>'en (Allāhu-Akbar) tilkendegiver starten af bønnen	22
Løfte hænderne	23
Placere hænderne på brystet og fokusere sit blik på stedet man knæler	24
Recitationen	25

Bukken (<i>Ruku</i>) og knælen (<i>Sujud</i>)	30
Den anden <i>Rak'ah</i>	38
Den første sidning (<i>Tashahhud</i>) – recitere vidnesbyrden og supplikere	40
Den tredje og fjerde <i>Rak'at</i>	43
Den sidste <i>Tashahhud</i> og sidning indtil slutningen af bønnen	44
Hilsener ved slutningen af bønnen (<i>Taslim</i>)	48
Nogle vigtige ord omkring vigtigheden af bønnen i Islam	51
De fem daglige bønner er halvtreds værd i belønning	54
Beskyt bønnerne især bønnen i midten (<i>'Asr</i>)	55
Når en affære plager dig, søg trøst ved at bede	55
Bønnerne visker synderne væk	56
Køligheden for øjnene og behageligheden for sjælen er bønnen ...	56

Bønnen i Islam

Al lovprisning tilkommer Allah, Herren af al skabelse. Må Allah hylde Profeten i det højeste selskab af engle, må Allahs fred og velsignelser være på ham, hans familie, hans ledsagere og dem som følger ham sandt, indtil dommedagen. Bønnen er en handling af underkastelse og adlydelse til Allah. Det er forventet af muslimer at bede, ligesom profeten ﷺ bad og ved at gøre det, som han gjorde det. Det er obligatorisk for muslimer, at bede fem faste gange hver dag. Denne bøn hedder *Salah* på arabisk. Det er den anden søjle i Islam. Muslimer dedikerer en del af deres tid i løbet af dagen, til at fokusere på denne specielle handling ved at supplikere og recitere til Allah. Begrebet *Salah* i det arabiske sprog betyder supplikation (*Du'a*) og i religiøs henseende refererer det til de fem daglige bønner, som er obligatorisk for enhver voksen og sindig muslimsk mand og kvinde. Hver af de fem bønner indeholder et fast antal *rak'at* (eller enheder), som består af en sekvens af bevægelser og ord. Så, bønnen ved daggry (*Fajr*) er to *rak'at*, bønnen ved middagstid (*Dhuhr*) er fire *rak'at*, bønnen midt på eftermiddagen (*'Asr*) er fire *rak'at*, bønnen ved solnedgang (*Maghrib*) er tre *rak'at* og bønnen ved senaften (*'Isha*) er fire *rak'at*. Enhver muslim er

forpligtet til at vide hvornår og hvordan de skal udføre bønnerne. Denne bog har til formål, på en simpel måde, at forklare hvordan Profeten ﷺ bad, skridt-for-skridt, såvel som nogle detaljer i forhold til tiderne for bønnerne, betingelser for bønnerne og hvordan man udføre afvaskning (og renselse med jord, når vand ikke er tilgængeligt). I slutningen af bogen, har jeg nævnt nogle dyder ved bønnerne og faren ved at forlade den.

Bedetiderne

Bedetiderne er udarbejdet fra autentiske beretninger fra Profeten Muhammad ﷺ. Englen Jibril besøgte Profeten ﷺ over to dage. På den første dag ledte han Profeten ﷺ i de tidligste tider for bønnerne. På den anden dag ledte han Profeten ﷺ ved sluttiden for hver af bønnerne. De fem bedetider er baseret omkring tre daglige begivenheder: solopgang, middag og solnedgang. Disse tider ændres mellem årstiderne sommer og vinter – og endda mellem lande. I England er vinter-bedetiderne meget forskellige i forhold til sommer-bedetiderne. Hver bøn bliver annonceret ved *adhan* (kaldet til bøn), som traditionelt bliver kaldt af en *mu'adhin* som står

lige udenfor moskéen og kalder muslimer til at udføre bønnen. Nutildags har folk *adhan* optaget på deres telefon eller deres vækkeure for at minde dem om bedetiderne.

Profeten ﷺ sagde: ”Jibril ledte mig i bøn to gange ved *Ka’bah*’en i Makkah.

1. Så, bad han *Dhuhr* den første dag når skyggen var magen til længden af en sandalrem (dvs. Lige efter middag).
2. Derefter bad han *’Asr*, når et objekt var magen til længden på dens skygge.
3. Derefter bad han *Maghrib* efter solen var gået ned og den fastende person havde brudt sin faste.
4. Derefter bad han *’Isha*, når tusmørke var forsvundet.
5. Derefter bad han *Fajr*, når sand daggry begyndte (før solopgang) og når at spise er forbudt for en fastende person.

Ved den anden anledning han kom:

1. Han bad *Dhuhr*, når skyggen af et objekt var magen til længden af det, som var starttiden af *'Asr* dagen før.

2. Derefter bad han *'Asr*, når skyggen af et objekt var omkring dobbelt dens højde.

3. Derefter bad han *Maghrib* samme tid, som han gjorde første gang.

4. Derefter bad han *'Isha*, når en tredjedel af natten var passeret (dvs. Lige inden midnat).

5. Derefter bad han *Fajr*, når landet lyste (før solopgang).

Jibril vendte sig derefter mod mig og sagde, '*Oh Muhammad, disse er tiderne for Profeterne før dig og bedetiden er hvad der er mellem disse to tider.*'"¹

Så, for at opsummere, bedetiderne er som følger:

Fajr: Efter den sande daggry, men før solopgang.

Dhuhr: Lige efter middag indtil skyggen af et objekt er magen til længden af det.

¹ At-Tirmidhī, no. 149, vurderet autentisk af Al-Albani.

'Asr: Når skyggen af et objekt er magen til længden af det indtil den er dobbel så lang.

Maghrib: Lige efter solnedgang indtil *'Isha* begynder.

'Isha: Når tusmørket forsvinder, indtil halvdelen af natten har passeret. Tusmørket er det lys (eller skæret), der bliver i den venstre horisont efter solen er gået ned.

Betingelserne for bøn

Bøn har også betingelser – og uden dem er bøn ugyldig og de er som følger:

1. Islam. En person skal være muslim.¹
2. Forstand (sindsro). Den sindsyge person er ikke forpligtet til at bede.

¹ En person kan let blive muslim ved at bevidne, ”Jeg bevidner sandeligt, at ingen har ret til at blive tilbedt udover Allah og jeg bevidner at Muhammad er hans tjener og sendebud.” På arabisk, skal han sige: Ash hadu an lā ilāha illallāh, wa ash hadu anna Muhammadan ‘abduhu wa rasooluhu. En person kan sige denne vidnesbyrd foran andre eller alene.

3. Voksenalderen. Begyndelsen af voksenalderen kendes ved groft hår ved de intime områder, udledning af seksuelle væsker, ramme alderen af 15 år og begyndelsen af menstruel blødning (for kvinder). Hvad end af disse der sker først, er voksenalderen nået.
4. Renselse. Afvaskning med vand (*Wudu*) og hvis der ikke er noget vand, så bliver renselsen udført med jord (*tayammum*).
5. Dække de vigtige dele af kroppen (*'Awwrah*) med løstsiddende, ugenomsigtige klæder. Kvinden dækker alt udover sit ansigt og hænder. Manden skal tildække sig selv fra navlen til knæene og sine skuldre.
6. Ens krop, klæder og bedestedet skal være rene fra urenheder såsom urin og afføring. Jord, mudder, madpletter, olie, maling, osv. Er ikke urene.
7. Vende sig mod retningen af *Qiblah* (Makkah) under bønnen.
8. En sandfærdig intention i hjertet – og intentionen bliver ikke udført med tungen. Intentionen er at være opmærksom på hvilken bøn man skal til at udføre og at gøre sandfærdigt for Allah.

9. Tid: At sørge for at hver bøn bliver bedt indenfor de korrekte tider – ikke før indgangstiden og ikke at udskyde den udover dens udløbstid.

Wudu (afvaskning) for bønnen

Metoden for afvaskelse er forklaret i *Quran*'en:

إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ
وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ

”Når I står til bøn, vask jeres ansigter og jeres hænder op til albuerne. Visk jeres hoveder og vask jeres fødder op til jeres ankler.”¹

I de autentiske beretninger, forklarede ledsagerne Profetens ﷺ *wudu* som således:

1. Han vaskede sine hænder tre gange.
2. Han tog vand i sin håndflade, rensede sin mund og sniffede noget vand i sin næse – derefter spyttede han vandet ud og pustede vandet ud af sine næse med sine fingre.

¹ Quran: Surah Al-Maidah: 6

3. Derefter vaskede han sit ansigt tre gange.
4. Derefter vaskede han sin højre hånd op til og med albuen tre gange. Derefter den venstre ligeledes.
5. Derefter viskede han sit hoved med sine våde hænder, fra panden op til (og ikke med) nakken og frem igen tilbage til panden.
6. Derefter stak han sine våde pegefinre ind i sine øre og tommelfingren bag øreflipperne, mens han viskede dem med sin tommelfingre, så han viskede indenvendigt og udevendigt.
7. Derefter vaskede han sin højre fod op til anklen tre gange, derefter den venstre ligeledes.

Beviset for dette er beretningen fra Abdullahh ibn Zayd ibn Asim Al-Ansari رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ, som er en ledsager af Profeten ﷺ. Nogle folk bad ham, **”Udfør for os afvaskelsen som Allahs Sendebud ﷺ udførte den.”** Så han bad om en krukke med vand og hældte i sine hænder fra den og vaskede dem tre gange.

1. Derefter stak han sine hænder ned i krukken og tog noget vand med ud – han rensede sin mund og sniffede noget vand [ind i sin næse] fra sin håndflade – han gjorde det tre gange.

2. Han stak hånd ned i krukken igen, tog mere vand ud og vaskede sit ansigt tre gange.
3. Derefter stak sin hånd ned i krukken og tog noget vand med ud og vaskede hver arm op til albuen to gange.
4. Derefter viskede han sit hoved med begge hænder, viskede det forreste og bagerste af hovedet, startende fra panden og bevæge dem til nakken, derefter bragte han dem tilbage til stedet for han havde startet viskningen.
5. Derefter vaskede han sine fødder op til anklerne.

Derefter sagde han: **'Dette er sådan Allahs Sendebud ﷺ udførte afvaskelse.'**¹

Og Ibn Abbas رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ sagde: **"Allahs Sendebud viskede sine øre, ved at stikke sin pegefingre i sine øre og viske bagsiden af dem med sine tommelfingre, så viskede han på indersiden og ydersiden."**²

Der er også beretninger som viser at hver kropsdel kan blive vasket en gang, to gange eller tre gange. At gøre det mere en tre gange er

¹ Muslim, no. 235.

² Ibn Mājah, no. 439, Abu Dāwūd, no. 131. vurderet *hasan-sahīh* af Al-Albānī.

ikke fra *sunnah*'en og bør undgås. Denne illustration herunder viser rækkefølgen kropsdelene skal vaskes.

Viske over sokker, sandaler og sko

Så snart fødderne har været vasket og sokkerne eller andet fodtøj er taget på, kan person viske sine våde hænder over fodtøjet i en hel dags efterfølgende afvaskelser – og en rejsende kan gøre det op mod tre dage, så længe at fodtøjet ikke fjernes.

Allahs Sendebud ﷺ sagde,

المَسْحُ عَلَى الْحُقَيْنِ لِلْمُسَافِرِ ثَلَاثَةُ أَيَّامٍ وَلِلْمُقِيمِ يَوْمٌ وَلَيْلَةٌ

”Viske over sokkerne for en rejsende er tre dage og for beboeren, er det en dag og en nat.”¹

Abu Hurayrah رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ berettede at Allahs sendebud ﷺ sagde,

إِذَا أَدْخَلَ أَحَدُكُمْ رَجُلِيهِ فِي خَفِيهِ وَهُمَا طَاهِرَتَانِ فَلْيَمْسَحْ
عَلَيْهِمَا ثَلَاثًا لِلْمَسَافِرِ وَيَوْمًا لِلْمَقِيمِ

”Når en af jer stikker sine fødder i sine sokker, mens de er rene, så skal du viske over dem: tre dage for den rejsende og en dag for beboeren.”²

Ali Ibn Abi Talib رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ sagde ***”Profeten ﷺ sagde til os at vi skulle viske over sokkerne – en dag og en nat for en beboer og tre dage for en rejsende.”³***

Mughirah Ibn Shu’bah رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ sagde,

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - تَوَضَّأَ وَمَسَحَ عَلَى
الْجُورَبَيْنِ وَالتَّعْلَيْنِ

¹ Abu Dawud no. 157. Vurderet *Sahih* af Al-Albani.

² Ibn Abi Shaybah i *Al-Musannaf*, 1/123. Vurderet *Sahih* af Al-Albani i *As-Sahihah*, no. 1201.

³ Muslim no. 276 og An-Nasai no. 129. Vurderet *sahih* af Shaykh Al-Albani

”Profeten ﷺ udførte wudu og han viskede over sine sokker og sandaler.”¹

Imam Malik ibn Anas رَحِمَهُ اللَّهُ blev spurgt om en mand, som havde udført wudu for bønne, taget sine sokker på og urineret – efter det havde han fjernet sine sokker og taget dem på igen, skulle udføre en frisk afvaskelse. Han svarede, *”Ja, han skal tage sine sokker af og vaske sine fødder. Kun en som tager sine sokker på efter sine fødder er blevet rensset med vaskning under wudu kan viske over dem. En som tager sine sokker på mens han fødder ikke var rensset med vaskning under wudu kan ikke viske over dem.”*²

¹ Ibn Majah no. 559. Vurderet *sahih* af Al-Albani

² Se *Al-Muwatta, Bog af Renselse*, no. 45.

Når vand ikke er tilgængeligt, brug jord

Når vand ikke er tilgængeligt, så udføres der en tør renselse (*tayammum*), som beviser forpligtelsen af renselse før bøn. Det er at berettet at ***”Profeten slog jorden med sine håndflader, derefter pustede han støvet væk og viskede sit ansigt og gnubbede sine hænder sammen.”***¹ Jorden og jordet er fysiske og spirituelle rensere.

Den samme renselse med jord udføres for seksuel urenhed, hvis vand ikke er tilgængeligt.

¹ Al-Bukhari, no. 343.

Introduktion til vejledning af bønnen

Foran dig er beskrivelsen af Profetens bøn – en illustreret, forkortet og redigeret oversættelse af bogen *Talkhis Sifat As-Salah An-Nabi* ﷺ forfattet af den store lærer, Shaykh Muhammad Nasir Ad-Din Al-Albani رَحْمَةُ اللَّهِ. Jeg refererer hvert punkt til hans større værk, *Sifat As-Salatin-Nabi* ﷺ *min At-Takbir ilat-Taslim ka annaka Taraha*,¹ hvor han gav detaljerede beretninger for hver handling af bønnen og refererede dem til de originale Hadithsamlinger – og dette værk af Shaykhen har sin oprindelse i hans 3-bind, *Al-Asl*,² hvor han eksaminerede hver beretningskæde og beviste dens autenticitet tilbage til Allahs Sendebud ﷺ og hans ledsagere رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ. Jeg har tilføjet ekstra punkter for klarhed og udeladt andre for at holde beskrivelsen så simpel som mulig for enhver der lærer at bede. Jeg fandt mig selv, en gang i mellem, søgende efter et mere passende ord for oversættelse, så jeg refererede til en tidligere oversættelse

¹ Oversat som, "Beskrivelse af Profetens bøn fra åbningstakbiren indtil den sidste Taslim som du kiggede på den." Printet på Arabisk og udgivet i et bind af Ma'arif Publications, 2004 (1424 AH).

² *Aslu Şifatis-Şalātin-Nabī* ﷺ *minat-Takbīr ilat-Taslīm ka annaka Tarāhā*, Ma'ārif Publications, Riyadh, 2006 (1427 AH).

af *Talkhis Sifat As-Salah An-Nabiyy* ﷺ af vores fornemme bror Abu Talhah Dawud Burbank رَحِمَهُ اللهُ.

Abu Khadeejah Abdul-Wāhid Alam.

Birmingham, UK, Oktober 2021, Rabi' al-Awwal 1443 AH.

Oversat af Abu Amatullah Abdelrahim – med tilladelse fra Abu Khadeejah Abdul-Wahid Alam.

København, DK, April 2024, Shawwal 1445 AH.

En simple vejledning til Profetens bøn skidt-for-skridt og illustreret

Vende sig mod *Qiblah* (Makkah)

1. Den bedende person skal vende sig mod *Qiblah*'en, som er retningen af *Ka'bah* i Makkah.¹ For den som er hindret i at vende sig mod *Qiblah*'en, pga. Ekstrem frygt, sygdom, eller den som er ombord på skib, i

en bil, eller på et fly og frygter at tiden til at bede vil udløbe – så beder han som han er, i en hver retning.²

2. Hvis en person beder den valgfrie bøn (en *nafal*) og sidder i et transportmiddel, så er det anbefalet for ham, hvis muligt, at vende transportmidlet mod *Qiblah*'en for åbningstakbiren, **Allahu Akbar**, og derefter fortsætte på hans rejse som han var.³

¹ Al-Bukhārī, Muslim. Se *Şifatus-Şalātin-Nabī* ﷺ af Imām Al-Albānī s. 66.

² Al-Bukhārī and Muslim. Se *Şifatus-Şalāh* s. 66.

³ Abu Dāwūd, Ibn Hibbān and andre. *Şifatus-Şalāh* s.66.

3. Hvis en person bad mod andet end *Qiblah*'en ved en fejl efter have stræbt at finde dens retning, så er hans bøn korrekt og han skal ikke gentage den.¹

4. At stå til bønnen er en søjle og at forlade den ugyldiggør bønnen, udover for den som er syg eller ude af stand til at stå.² Sådan en person beder siddende og hvis ikke det er muligt, beder han liggende på sin side.³

5. Det er tilladt for den som beder valfrie (*nafal*) bønner, at gøre det siddende eller stående, som han ønsker.⁴

6. For den som ikke kan knæle på jorden (*sajdah*) pga. Manglende evne eller sygdom, så bukker han (*ruku*) og knæler med hovedbevægelser, ved at gøre bevægelsen af hovedet lavere i *sajdah* end *ruku*.⁵

¹ Ad-Dāruqutnī, Al-Hākim, Al-Bayhaqī. Şifatus-Şalāh s.67.

² Al-Bukhārī, Muslim, At-Tirmidhī. Şifatus-Şalāh s. 68.

³ Al-Bukhārī, Abu Dāwūd, Ahmad. Şifatus-Şalāh s. 68.

⁴ Al-Bukhārī, Muslim, Abu Dāwūd. Şifatus-Şalāh s. 70.

⁵ At-Tabarānī, Al-Bazzār, Ibn Sammāk og Al-Bayhaqī. Şifatus-Şalāh s. 69.

7. Det er tilladt at bede de obligatoriske bønner ombord på et fly eller skib – og han skal bede, hvis han frygter at tiden til at bede vil udløbe. Hvis det er sandsynligt at han falder eller er hindret i at stå, så er det tilladt for ham at bede siddende.¹

Da Allahs sendebud ﷺ blev gammel, tog han en stok eller noget lignende som en rekvisit for læne sig under bønnen.²

8. Det er tilladt for en muslim at bede barfodet, ligesom det er tilladt for ham at bede i sko eller sandaler. Begge er fra *Sunnah*'en og det er ikke korrekt at forbyde en muslim i at bede i sine sko eller sandaler, så længe der ikke er urenheder på dem. Jord er ikke urent –

det ligefrem rent og en renser.³

¹ Al-Bazzār, Ad-Dāruqutnī. Şifatus-Şalāh s. 69.

² Abu Dāwūd, Al-Hākim som vurderede den autentisk, samme gjorde Adh-Dhahabī. Se As-Sahīhah of Al-Albānī, no. 319.

³ Abu Dāwūd, Ibn Mājah and others. Şifatus-Şalāh s. 80.

Bede med en *Sutrah* (et oprejst objekt) foran dig og bede tæt på den

9. Det er obligatorisk at bede mod et oprejst objekt (*Sutrah*). Dens højde skal være omkring to håndlængder eller højere, som en sadel, eller en væg, en stol, en stok, eller en pind indlejret i jorden eller søjle i moskéen. *Sutrah*'en er

altid lidt længere væk end knælestedet for hovedet.¹

Det er forbudt at bede mod en grav

10. Det er ikke tilladt at bede mod en grav under nogle omstændigheder, hvorend om det profeternes grave eller andre end dem, det er heller ikke tilladt at sidde på dem.²

¹ Al-Bukhārī, Ahmad og Ibn Khuzaymah i hans As-Sahīh. Şifatus-Şalāh s. 72.

² Muslim, Abu Dāwūd og andre. Şifatus-Şalāh s. 74.

Det er ikke tilladt passere mellem en bedende person og hans *sutrah*

11. Det er ikke tilladt at passere mellem en bedende person og hans *sutrah* (som normalt er placeret en smule længere fremme en hans knælested).¹ Dog må en passere på den anden side af en persons *sutrah*.
12. Det er tilladt for en bedende person at tage et eller to skridt frem for at forhindre et barn eller et dyr (som ikke har nogen forståelse for konceptet af en *sutrah*) i at passere foran ham, så han lader dem passere bag ham.²

Bønnen er annulleret hvis nogle af de tre følgende passere mellem en bedende person og hans *sutrah*

13. Bønnen for en person bliver ikke ugyldiggjort hvis en passere mellem dem og deres *sutrah*, udover hvis det er en voksen

¹ Al-Bukhārī og Muslim. Şifatus-Şalāh s. 74.

² Ibn Khuzaymah, At-Tabarānī and Al-Hākim. Şifatus-Şalāh s. 73.

kvinde, et æsel eller en sort hund. I dette tilfælde er bønnen ugyldig og skal gentages.¹

Det er tilladt at bede med ens kone, datter eller anden person siddende på gulvet eller liggende i en seng foran en og bruge dem som en *sutrah*.²

Intentionen (*Niyyah*)

14. Det er nødvendigt at en har en intention (*niyyah*) i sit hjerte inden han begynder bønnen, så han er opmærksom på hvilken bøn han skal til at udføre. Han skal vide, hvorvidt om det er *Dhuhr*, *'Asr*, *Maghrib*, osv.³ Og han skal have til intention at gøre det oprigtigt for Allah, og ikke for at vise sig frem over for andre som kigger på.⁴ Denne intention skal forblive med ham igennem bønnen.

¹ Muslim, Abu Dāwūd og Ibn Khuzaymah i hans As-Sahih. Şifatus-Şalāh s. 74.

² Al-Bukhārī and Muslim. Şifatus-Şalāh p. 73.

³ Se Rawdah At-Tālibin af An-Nawawī, 1/224.

⁴ Al-Bukhārī og Muslim. Şifatus-Şalāh s. 75.

15. Intentionen for bøn skal ikke ytres på tungen, fordi Profeten ﷺ og hans ledsagere gjorde det ikke. Ytre intentionen ved tale er en fornyelse (*bid'ah*) og derfor forbudt.¹

Takbir'en (Allāhu-Akbar) tilkendegiver starten af bøn

16. Han begynder bøn

اللَّهُ أَكْبَرُ

Allahu Akbar. ”Allah er den største” – i en hvisken og ikke højt medmindre han er *imam* som leder andre i bøn.²

17. Personen som følger *imam*'en, skal sige *takbir*'en stille lige efter *imam*'en har sagt det.³

¹ Mange mennesker ytre intentionen med ord inden begyndelsen af bøn

² Muslim, Ibn Mājah, Ahmad. Şifatus-Şalāh s. 75.

³ Ahmad og Bayhaqi. Şifatus-Şalāh s. 76.

Løfte hænderne

18. Han skal løfte sine hænder mens han siger åbningstakbir'en, eller lige før eller lige efter.¹

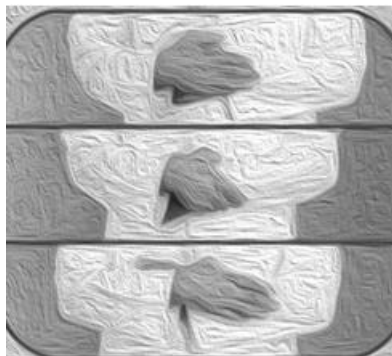
19. Han skal sprede sine fingre en smule ud² og løfte sine håndflader til niveauet af sine skuldre eller til niveauet af sine øreflipper,³ men uden at røre ørene, da der ikke er noget bevis for dette.

¹ Al-Bukhārī, Abu Dāwūd, An-Nasā'ī. Şifatus-Şalāh s.76.

² Abu Dāwūd, Ibn Khuzaymah, Al-Hākim. Şifatus-Şalāh s.76.

³ Al-Bukhārī, Abu Dāwūd, An-Nasā'ī. Şifatus-Şalāh s.76.

Placere hænderne på brystet og fokusere sit blik på stedet man knæler

20. Derefter skal han placere den højre hånd over den venstre,¹ håndled og forarm på brystet² (for mænd og kvinder). Alle tre metoder som vist på billedet er korrekte.³

21. Mens stående, skal han kigge på stedet, hvor han kommer til at knæle med sin pande.⁴ Han skal ikke kigge rundt omkring, heller ikke kigge mod himlen.⁵

¹ Muslim, Abu Dāwūd, An-Nasā'ī. Şifatus-Şalāh s. 76.

² Abu Dāwūd, Ibn Khuzaymah, Ahmad og andre. Şifatus-Şalāh s. 77. Og Profeten ﷺ forbød at placere hænderne på taljen under bønner, som berettet i en hadīth indsamlet af Al-Bukhārī, Muslim og Abu Dāwūd.

³ Abu Dāwūd, An-Nasā'ī, Dāruqutnī. Şifatus-Şalāh s. 77.

⁴ Al-Bayhaqī og Al-Hākim. Şifatus-Şalāh s. 78.

⁵ Al-Bukhārī, Muslim, Abu Dāwūd. Şifatus-Şalāh s. 78.

Recitationen

22. Han bør begynde med at recitere en åbningssupplikation i bønnen.¹ En af de mere kendte er:

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلَا إِلَهَ
غَيْرُكَ

Subḥānak Allāhumma wa biḥamdika wa tabāarakas muka wa ta'ālā jadduka wa lā ilāha ghayruk.

*"Jeg erklærer at du er fri fra alle ufuldkommenheder, Åh Allah, og al lovprisning er til dig. Velsignet er dit navn, stort og ophøjet er dit kongerige. Og der er ikke nogen der fortjener tilbedelse, udover dig."*²

23. Han bør derefter recitere stille i hver bøn:³

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ مِنْ هَمَزِهِ وَنَفْخِهِ وَنَفْثِهِ

¹ Abu Dāwūd og Al-Hākim. Şifatus-Şalāh s. 80.

² Abu Dāwūd og Al-Hākim. Şifatus-Şalāh s. 82.

³ Abu Dāwūd, Ibn Mājah, Ad-Dāruqutnī, Al-Hākim, AtTirmidhī og andre. Şifatus-Şalāh s. 84.

A'ūdhu billāhi min ash-shayṭān ir-rajīm min hamzihi wa nafkhihi wa nafthihi.

”Jeg søger tilflugt hos Allah fra Shaytan, den afviste udskud, fra hans galskab, hans stolthed og hans onde poesi.”

24. Derefter reciterer han stille i hver enhed (*rak'ah*) i bønningen.¹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillāh ir-rahmān ir-raḥeem.

”I Allahs navn, besidderen af stor barmhjertighed, Den der beskikker barmhjertighed på hvem han vil.”

25. Derefter recitere han åbningskapitlet af *Quran*'en, *Surah Al-Fatihah*. Det er en søjle af bønningen og skal reciteres ellers er bønningen ugyldig.²

¹ Al-Bukhārī og Muslim. *Şifatus-Şalāh* s. 84.

² Al-Bukhārī, Muslim og andre. *Şifatus-Şalāh* s. 85.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۝ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ۝
 إِلَيْكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۝ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ صِرَاطَ
 الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

Al-ḥamdulillāhi rabbil-‘ālameen. Ar-raḥmān irraḥeem. Māliki yawm id-dīn. Iyyāka na’ budu wa iyyāka nasta ‘een. Ihdin aṣ-ṣirāṭ al-mustaqeem. Ṣirāṭ alladheena an ‘amta ‘alayhim, ghayr ilmaghḍūbi ‘alayhim, wa lāḍ ḍālleen.

”Al lovprisning tilkommer Allah, Herren af al eksistens. Besidderen af stor barmhjertighed, Den der beskikker barmhjertighed på hvem han vil. Eneejeren af Dommens dag. Dig alene tilbeder vi og dig alene spørger vi om hjælp. Retled os til den rette vej. Vejen af dem som du har beskikket din nåde, og ikke vejen af dem som har din vrede, ej heller dem som er vildledt.”

26. For den der ikke kan recitere åbningskapitlet af *Quran*’en, fordi han er ny i Islam eller ikke har memoriseret det, han bør recitere følgende ord:¹

¹ Abu Dāwūd, Ibn Khuzaymah. *Ṣifatus-Ṣalāh* s. 86.

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا
قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

**Subḥānallāh, wal-ḥamdulillāh, wa lā ilāha illallāh, wallāhu
akbar, wa lā ḥawla wala quwwata illa billāh.**

*”Glorificeret er Allah, fri og langt fra alle ufuldkommenheder. Al
lovprisning er til Allah. Ingen fortjener tilbedelse udover Allah. Allah
er den største - og der ikke nogen bevægelse ej heller styrke udover
med Allahs vilje.”*

27. Og hvis en person ikke har memoriseret dette endnu, så bør
han gentage så meget som han kan af den igennem bønnen,
som f.eks. at gentage *Al-Hamdulillah, Allahu Akbar*, eller *La
ilaha illallah*.¹

28. Efter åbningskapitlet (*Surah Al-Fatihah*) bør en recitere hvad
end han kan af en anden *Surah* af *Quran*’en.² Denne del af
bønnen bliver refereret som den første *rak’ah* (enhed).

29. Når *imam*’en [den som leder andre i bøn] ikke recitere højt,
så bør dem bag ham recitere *Surah Al-Fatihah* og andre dele

¹ Abu Dāwūd og At-Tirmidhī. *Şifatus-Şalāh* s. 86.

² Abu Dāwūd og At-Tirmidhī. *Şifatus-Şalāh* s. 86.

af *Quran*'en stille for dem selv (ved at bevæge deres læber) - dette er gjort i *Dhuhr* og *'Asr* bønnerne. Dog, når *imam*'en reciter højt, lytter følgerne og reciterer ikke, mens han recitere, fordi hans recitation er tilstrækkelig for dem som beder bag ham.¹ Dette er i de to første *rak'at* i *Maghrib* bønnen, de to første *rak'at* i *'Isha* bønnen og de to *rak'at* i *Fajr* bønnen.

30. I de tredje og fjerde *rak'at* i bønnen, bør han kun recitere *Surah Al-Fatihah* startende med, **bismillāh ir-rahmān ir-raḥeem**.²

31. Der er et krav at *Surah Al-Fatihah* bliver reciteret i hver *rak'ah* (enhed) i hver bøn,³ medmindre man beder bag en *imam* som reciterer højt (som i *Fajr*, *Maghrib* og *'Isha* bønnerne).

32. Så snart en person er færdig med at recitere det, forbliver han stille i et øjeblik, derefter løfter han sine hænder som han gjorde da han begyndte bønnen og han ytre *takbir*'en ved at sige,

¹ Se Al-Qurān Al-A'rāf 7:204, også Muslim, Ibn Abī Shaybah, Abu Dāwūd og andre. Şifatus-Şalāh s. 87.

² Ibn Mājah. Şifatus-Şalāh s. 87.

³ Al-Bukhārī, Muslim og andre. Şifatus-Şalāh s. 85

اللَّهُ أَكْبَرُ

Allahu akbar.¹

Bukken (*Ruku*) og knælen (*Sujud*)

33. Derefter udfører han *ruku*'en (bukken) ved at placere sine håndflader på sine knæ, sprede sine fingre ud, som om han skal

holde dem med fast greb. Han skal udstrække sin ryg, ved at holde den lige og vandret, sådan så hvis man hældte vand på den, så ville det blive liggende. Hovedet skal ikke dykke, ej heller løftes, men istedet være på niveau med ryggen. Han skal holde sine albuer væk fra at røre sine sider.² Han skal

¹ Al-Bukhārī og Muslim. Şifatus-Şalāh s. 112.

² Al-Bukhārī, Muslim, Abu Dāwūd, Al-Hākim, At-Tabarānī, og andre. Şifatus-Şalāh s. 112, 113.

forblive stabil og rolig i denne position indtil han har færdiggjort hvad der skal reciteres.¹

34. Han recitere følgende i *ruku*'en:²

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ

Subhana rabbiy al-adheem.

"Min Herre er glorificeret, fri og langt fra alle uperfektheder, den øverste."

Han bør gentage dette tre gange eller flere.

35. Det er ikke tilladt at recitere Quran i *ruku* (bukken) eller *sujud* (knælen).³

36. Derefter rejser han sig op fra *ruku*'en og retter sine ryg ved at stå oprejst, og som han kommer op fra *ruku* reciterer han:

سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ

¹ Al-Bukārī og Muslim. Şifatus-Şalāh s. 113.

² Ahmad, Abu Dāwūd, Ibn Mājah. Şifatus-Şalāh s. 115.

³ Muslim og Abu 'Awānah. Şifatus-Şalāh s. 117.

Sami allahu liman hamidah.

”Allah lytter og svarer den som lovpriser Ham.”¹

Når han er oprejst, løfter han sine hænder som han gjorde, da han indtrådte bønnen, til niveauet af skulderne (se punkt 19).²

37. Han står indtil enhver knogle vender tilbage til sin plads (han placerer sine hænder ved sine sider) og derefter reciterer han følgende:³

رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ

Rabbana wa lakal-hamd.

”Vores Herre! Al lovprisning tilhører dig.”

Han skal forblive stabil og rolig i denne position indtil han har færdiggjort hvad der skal reciteres.⁴

38. Derefter siger han:⁵

¹ Al-Bukhārī, Muslim, Abu Dāwūd. Şifatus-Şalāh s. 117.

² Al-Bukhārī og Muslim. Şifatus-Şalāh s. 118.

³ Al-Bukhārī og Muslim. Şifatus-Şalāh s. 118.

⁴ Al-Bukhārī og Muslim. Şifatus-Şalāh s. 120.

⁵ Al-Bukhārī og Muslim. Şifatus-Şalāh s. 121.

اللَّهُ أَكْبَرُ

Allahu akbar.

"Allah er den største."

39. Derefter knæler han på jorden (*sujud*) med hans hænder placeret på jorden først, før hans knæ.¹ Han bringer sine fingre sammen på jorden, han hviler på sine hænder og putter dem frem, peger sine fingre mod *Qiblah*'en.²

40. Han holder sine albuer og forarme løftet over jorden og ikke liggende på jorden, som en hund.³

41. I *sajdah* (knælen) placerer han sin pande, næse, hænder, knæ og tæer fast på jorden som vist i illustrationen.

¹ "Han ﷺ ville placere sine hænder på jorden før hans knæ." Ibn Khuzaymah, Ad-Dāruqutnī og Al-Hākim. Şifatus-Şalāh s. 122.

² Al-Bukhārī og Abu Dāwūd. Şifatus-Şalāh s. 122.

³ Al-Bukhārī, Muslim, Abu Dāwūd. Şifatus-Şalāh s. 125.

42. Han holder sine fødder oprejst med tæerne pegende mod *qiblah*'en og sine hæle sammen.¹

¹ Al-Bukhārī, Abu Dāwūd, At-Tahāwī, Ibn Khuzaymah og Al-Hākim. Şifatus-Şalāh s. 124.

43. Han skal være stabil i sin *sajdah* og være rolig i dette stadie, med sin pande, næse, hændflader, begge knæ og tæerne fra

begge fødder i kontakt med jorden.¹

44. Og i *sajdah*'en reciterer han:

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى

Subhana rabbiy al-a'la.

"Glorificeret er min Herre, fri og langt fra alle uperfektheder, den aller-højeste."

Han bør recitere dette tre gange eller flere.² Det er anbefalet læse rigeligt med supplikationer til Allah mens man er i *sajdah*, fordi det er et øjeblik bedst egnet for supplikationer at blive besvaret.³ Man

¹ Al-Bukhārī og Muslim. Şifatus-Şalāh s. 124.

² Ahmad, Abu Dāwūd, Ibn Mājah. Şifatus-Şalāh s. 126.

³ Muslim, Abu 'Awānah og Al-Bayhaqī. Şifatus-Şalāh s. 128.

skal ikke recitere *Quran* i *sajdah* medmindre at supplikationen er nævnt i *Quran*'en.¹

45. *Rukuh*'en (bukken) og *sujud*'en (knælen) bør være lignende i længden.²

46. Det er tilladt at knæle på Jorden eller på noget som dækker den, som et stykke stof, tæppe eller en sivmåtte.³

47. Derefter rejser han sit hovede mens han siger:

اللَّهُ أَكْبَرُ

Allahu akbar,⁴ og han sætter sig og lader enhver knogle falde til rette.⁵ Hans sidning er sådan så, at han lægger sin venstre fod fladt under ham og sidder på den, og holder sin højre fod oprejst med sine tæer pegende mod *Qiblah*'en som vist på billedet.⁶ Han

¹ Se Fath Ar-Rabb Al-Wudūd Fī Fatāwā war-Rasā'il warRudūd 1/181, af Shaikh Ahmad ibn Yahyā An-Najmī رحمه الله.

² Şifatus-Şalāh s. 128.

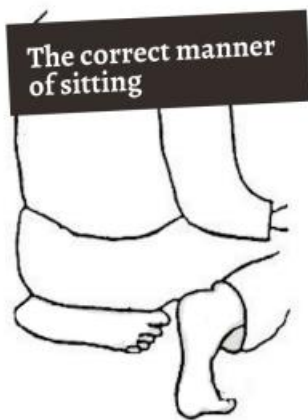
³ Al-Bukhārī og Muslim. Şifatus-Şalāh s. 131.

⁴ Al-Bukhārī, Muslim, Abu Dāwūd. Şifatus-Şalāh s. 131.

⁵ Abu Dāwūd og Al-Bayhaqī. Şifatus-Şalāh s. 132.

⁶ Al-Bukhārī i Juz'u Rafi' il-Yadayn, Abu Dāwūd og others. Şifatus-Şalāh s. 132.

forbliver stabil og rolig i denne position mens han recitere det som bør reciteres.¹

48. Mens han sidder reciterer han:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاجْبُرْنِي وَارْفَعْنِي وَعَافِنِي وَارْزُقْنِي

Allahummagh-firlee, war-ḥamnee, waj-burnee, war-fa'nee wa 'afinee, war-zuqnee.'

“Åh Allah, tilgiv mig, hav barmhjertighed med mig, sørg for mig tilstrækkeligt, løft mig i status, giv mig sikkerhed og velvære, og forsørg mig.”²

Ellers kan han recitere:

رَبِّ اغْفِرْ لِي رَبِّ اغْفِرْ لِي

Rabbigh firlee, rabbigh firlee.

¹ Ahmad og Abu Dāwūd. Šifatus-Šalāh s. 132.

² Abu Dāwūd, At-Tirmidhī, Ibn Mājah og Al-Hākim. Šifatus-Šalāh s. 133.

”Åh Herre tilgiv mig. Åh Herre tilgiv mig.”¹

49. Derefter siger han **Allahu akbar** og han vender tilbage til den anden *sajdah* (knælen) som han gjorde første gang, gentager de samme ord (punkt 44).²

50. Derefter løfter han sit hoved og sidder som han sad før indtil hans knogler falder på plads, og han forbliver siddende i et øjeblik inden han rejser sig for den anden *rak’ah*.³

Den anden *Rak’ah*

51. For at rejse sig for den anden *rak’ah*, støtter han sig med sine to hænder knyttet, som om han ælter dej til brød, og han vender tilbage til den stående position, som han var i den første *rak’ah*.⁴

52. I den anden *rak’ah* reciterer han det, som han reciterede i den første *rak’ah* med uden åbningssupplikationen. Så han

¹ Ibn Mājah. Şifatus-Şalāh s. 133.

² Abu Dāwūd og Al-Hākim. Şifatus-Şalāh s. 134

³ Al-Bukhārī og Abu Dāwūd. Şifatus-Şalāh s. 134.

⁴ As-Shāfi’ī, Al-Bukhārī, Abu Ishāq. Şifatus-Şalāh s. 135.

starter med, **Bismillah ir-rahman ir-raheem** efterfulgt af *Surah Al-Fatihah*,¹ og derefter reciterer han, hvad end der er let for ham fra *Quran*'en.

Den anden *rak'ah* bør gøres kortere end den første.² Og den tredje og fjerde *rak'ah* af bønningen er ca. Halvdelen af længden af de to første *rak'at*.³

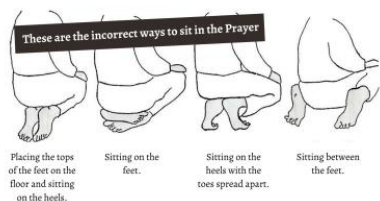
53. I slutningen af den anden *rak'ah*, udfører han *ruku'* (bukken), vender tilbage til at stå oprejst og derefter udfører de to knælinger, som han gjorde tidligere. Efter den anden knæling forbliver han siddende.

¹ Abu Dāwūd og Ahmad. *Şifatus-Şalāh* s. 135.

² Al-Bukhārī og Muslim. *Şifatus-Şalāh* s. 100.

³ Ahmad og Muslim. *Şifatus-Şalāh* s. 100.

Den første sidning (*Tashahhud*) – recitere vidnesbyrden og supplikere

54. Så, efter den anden *sajdah*, sidder han som han gjorde før.¹

Og han knytter sin højre hånd, hviler den på sit højre lår og knæ, hans pegelfinger oprejst, pegende mod *Qiblah*'en. Han bevæger den op og ned, mens han holder sit blik fokuseret på

den gennem hele sidningen.²

Man kan også lave en cirkel med sin mellemfinger og tommelfinger (nogle gange).³ Han knytter ikke sin venstre hånd eller løfter dens finger.

¹ Abu Dāwūd og Al-Bayhaqī. *Şifatus-Şalāh* s. 136.

² Muslim, Abu Dāwūd, An-Nasā'ī, Ibn Jārūd, Abu 'Awānah, Ibn Khuzaymah. *Şifatus-Şalāh* s. 137.

³ Abu Dāwūd og An-Nasā'ī. *Şifatus-Şalāh* s. 137

Hans venstre håndflade, med fingrene spredt ud, bør hvile på hans venstre lår og knæ.¹

55. Ordene reciteret i *tashahhud*'en i denne del er:²

التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ السَّلَامُ عَلَى النَّبِيِّ وَرَحْمَةُ
اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ أَشْهَدُ أَنْ لَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

**At-tahiyyatu lillāhi was-salawatu, wat-tayyibatu,
assalamu ‘alan-nabiyy, wa rahmatullahi wa barakatuhu.
As-salāmu ‘alayna wa ‘ala ‘ibadillahis-saliheen. Ash hadu
an la ilaha illallah, wa ash-hadu anna Muḥammadan
‘abduhu wa rasūluh.**

¹ Muslim og Abu ‘Awānah. Şifatus-Şalāh s. 137.

² Al-Bukhārī, Muslim, Ibn Abī Shaybah og andre. Şifatus-Şalāh s. 140.

”Ord af lovprisning, ophøjelse og glorificering er for Allah alene, og bønner, tilbedelse og rene ord og egenskaber også. Må Allah sende fred og sikkerhed over Profeten, og hans barmhjertighed og velsignelser. Må Allah sende fred og sikkerhed over os og hans retskafne tjenere. Jeg bevidner der sandeligt ikke er nogen, der fortjener tilbedelse udover Allah, og jeg bevidner at Muhammad er hans Tjener og Sendebud.”

56. Efter dette, bør han supplikere med de følgende ord:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى
آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ
كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

Allahumma salli ‘ala Muhammadin wa ‘ala ali Muhammad, kama sallayta ‘ala Ibraheem wa ‘ala ali Ibraheem, innaka hameedun majeed. Allahumma barik ‘ala Muhammadin wa ‘ala ali Muhammad, kama barakta ‘ala Ibrahima, wa ‘ala ali Ibrahim, innaka hameedun majeed.

”Åh Allah hyld og ære Muhammad og familien af Muhammad, ligesom du hyldede og ærede Ibrahim og det retskafne afkom af

Ibrahim. Sandelig, er du fortjenende af al lovprisning, perfekt i ære og storhed. Åh Allah nedsend dine velsignelser over Muhammad og familien af Muhammad, ligesom du nedsendte velsignelser over Ibrahim og det retskafne afkom af Ibrahim. Sandelig, er du fortjenende af al lovprisning, perfekt i ære og storhed.”¹

Den tredje og fjerde Rak’at

57. Derefter sig han:

اللَّهُ أَكْبَرُ

Allahu akbar. Han kan løfte sine hænder [nogle gange] til skulder højde, som han gjorde i starten af bønnen.² Derefter rejser han sig for den tredje *rak’ah*.

58. At rejse sig for den tredje *rak’ah*, støtter han sig selv med sine to hænder knyttet, som om han ælter dej,³ og vender tilbage til den stående position, som han gjorde tidligere.

¹ Al-Bukhārī, Muslim, An-Nasā’ī. Şifatus-Şalāh s. 144.

² Al-Bukhārī og Abu Dāwūd. Şifatus-Şalāh s. 154.

³ As-Shāfi’ī, Al-Bukhārī, Abu Ishāq og andre. Şifatus-Şalāh ss. 135, 155.

59. I den tredje og fjerde *rak'ah* reciterer han *Surah Al-Fatihah* startende med,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillah ir-rahman ir-raheem.

“I Allahs navn, besidderen af stor barmhjertighed, Den der beskikker barmhjertighed på hvem han vil.”

Den sidste *Tashahhud* og sidning indtil slutningen af bønnen

60. Efter at have færdiggjort den sidste *rak'ah* bukker han (*ruku*), rejser sig igen, og derefter knæler (*sujud*) to gange og derefter sidder for recitere *tashahhud*'en, som han gjorde efter de to første *rak'at*.

61. Hvis hans sidning er efter den tredje *rak'ah*¹ eller efter den fjerde *rak'ah*,² så bør han sidde, hvis han er i stand til og uden at skade eller begrænse dem ved siden af ham, på sin venstre hofte/balle på jorden – hans venstre fod hviler under

¹ Som i Maghrib bønnen.

² Som i *Dhuhr*, *'Asr* og *'Isha* bønnerne.

hans højre skinneben, og hans højre fod er oprejst ved siden af hans højre hofte – og hans tæer peger mod *Qiblah*'en.

Dette bliver kaldt *tawarruk* (se illustrationen).¹

62. Han må også sidde, som han sad i den første *tashahhud*², hvis han beder i forsamling og frygter at han begrænser sine trosfæller.

63. Han placerer sin venstre hånd på sit venstre knæ og bliver støttet af det knæ. Han knytter sin højre hånd, som han gjorde i den *tashahhud*, han placerer sin højre hånd på sit højre lår og knæ og peger med sin pegefinger og kigger på den.

¹ Al-Bukhārī, Abu Dāwūd, Al-Bayhaqī og andre. *ŞifatusŞalāh* s. 158.

² Muslim og Abu 'Awānah. *Şifatus-Şalāh* s. 158.

64. Så snart han er fastgjort i denne position, reciterer han det han reciterede i denne første sidning(*tashahhud*):

التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ السَّلَامُ عَلَى النَّبِيِّ وَرَحْمَةُ
اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ أَشْهَدُ أَنْ لَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

**At-tahiyyatu lillāhi was-salawatu, wat-tayyibatu,
assalamu ‘alan-nabiyy, wa rahmatullahi wa barakatuhu.
As-salāmu ‘alayna wa ‘ala ‘ibadillahis-saliheen. Ash hadu
an la ilaha illallah, wa ash-hadu anna Muḥammadan
‘abduhu wa rasūluh.**

Efterfulgt af:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى
 آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ
 كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

**Allahumma salli ‘ala Muhammadin wa ‘ala ali Muhammad,
 kama sallayta ‘ala Ibraheem wa ‘ala ali Ibraheem, innaka
 hameedun majeed. Allahumma barik ‘ala Muhammadin wa ‘ala
 ali Muhammad, kama barakta ‘ala Ibrahima, wa ‘ala ali Ibrahim,
 innaka hameedun majeed.**

Derefter tilføjer han den følgende supplikation, søgende om tilflugt
 hos Allah fra fire anliggender:¹

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ فِتْنَةِ
 الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ

**Allahumma innee a’udhubika min ‘adhabi jahannam, wa min
 ‘adhabil qabr, wa min fitnatil mahya wa mamat, wa min sharri
 fitnail maseehid dajjal.**

¹ Abu Dāwūd og Ahmad. Şifatus-Şalāh s. 159.

”Åh Allah, jeg søger tilflugt hos dig fra helvedsildens straf, og fra straffen af graven, fra prøvelserne af liv og død, og fra prøvelsen af den falske Messias.”

65. Derefter må han supplikere til Allah for hvad end han lyst til fra de autentiske supplikationer fra Bogen (*Quran*) og *Sunnah*’en,¹ og disse er der rigelig af.

Dog, hvis han ikke kender eller ikke har memoriseret supplikationerne, som er blevet berettet i *Sunnah*’en, kan han søge hvad end han har lyst til fra Allah ved at lave en påkaldelse (*dua*), som er let for ham. Han bør spørge Allah for hvad der bedst for ham i denne verden og i efterlivet, i hans verdslige anliggender og hans religiøse anliggender.²

Hilsener ved slutningen af bønningen (*Taslim*)

66. Derefter vender han sit hoved til højre side, indtil en person bag ham ville være i stand til at se hans højre kind, og sige:

¹ Al-Bukhārī og Muslim. Şifatus-Şalāh s. 159.

² Se Şifatus-Şalāh s. 159.

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ

As-salamu 'alaikum wa rahmatullah.

“Må Allahs fred og sikkerhed være med dig, og hans barmhjertighed.”

Nogle gange kan tilføje til dette, *'wa baraktuh'*.¹

67. Derefter vender han sit hoved til venstre side, indtil en person bag ham ville være i stand til at se hans venstre kind, og sige:

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ

As-salamu 'alaikum wa rahmatullah.

“Må Allahs fred og sikkerhed være med dig, og hans barmhjertighed.”

Med dette, færdiggør han sin bøn ligesom Allah's Sendebud ﷺ lærte sine følgere.

Alt som er blevet beskrevet fra Profetens ﷺ bøn gælder for både mænd og kvinder. Der er intet som er berettet i *Sunnah*'en, som ekskluderer kvinder fra nogle af disse handlinger, eller måden de bliver udført. Sandeligt er alle dækket af Profetens ﷺ udtalelse, **”Bed som i har set mig bede.”** Og Ibrahim An-Nakhai رَحِمَهُ اللَّهُ

¹ Abu Dāwūd og Ibn Khuzaymah. *Şifatus-Şalāh* s. 163.

udtalte, ”Kvinden gør hvad end en mand gør i bønneren.”¹ Det blev berettet at Umm Ad-Darda رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا, ”At hun ville sidde i bønneren lige præcis som en mand ville sidde – og hun var en kvinde af forståelse og en lærer.”²

For at færdiggøre, spørger jeg Allah سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى om at gøre dette arbejde oprigtigt for Hans Ædle Ansigt, og en retledning til *Sunnah*’en af hans rare og barmhjertige Profet. Glorificeret er Allah, den mest perfekte og til ham er al lovprisning. Mest perfekt er Du, Åh Allah, og til dig er al lovprisning, Jeg bevidner, at der sandeligt ikke er nogen der fortjener tilbedelse pånær dig – og jeg søger Din tilgivelse og jeg vender mig til Dig i angrelse. Åh Allah hyld og ære Muhammad og familien af Muhammad, ligesom du hyldede og ærede Ibrahim og det retskafne afkom af Ibrahim. Sandelig, er du fortjenende af al lovprisning, perfekt i ære og storhed. Åh Allah nedsend dine velsignelser over Muhammad og familien af Muhammad, ligesom du nedsendte velsignelser over Ibrahim og det retskafne afkom af Ibrahim. Sandelig, er du fortjenende af al lovprisning, perfekt i ære og storhed.

Abu Khadeejah Abdul-Wahid Alam.

November 2021, *Rabi Al-Awwal* 1443 H.

¹ Ibn Abī Shaybah 1/75/2, saḥīḥ.

² Al-Bukhārī i At-Tārīkh As-Saghīr s. 95, med en autentisk beretningskæde.

Nogle vigtige ord omkring vigtigheden af bønner i Islam

Muslimere vender sig mod Makkah under bønnerne. Hundredevis af millioner af muslimer over hele verden står samlet i tilbedelse fokuseret i en bestemt retning af bønnerne. Muslim er beordret i *Quran*'en til at tilbede Allah alene og nægte tilbedelse af noget som helst andet end Ham, om det så er profeter, helgener, forfædre, engle, grave, et trækors, stenidoler, solen, månen, stjernerne osv.

Bønnerne bliver normalt udført i moskéer – og det er obligatorisk for en mand bede i en moské, hvis han hører *adhan*'en (kaldet til bøn) kommer derfra. Dog, selv hvis muslimer ikke hører det, er de forpligtet til bede, hvor end de er på det specifikke tidspunkt.

Profeten ﷺ sagde,

وَجُعِلَتْ لَنَا الْأَرْضُ كُلُّهَا مَسْجِدًا وَجُعِلَتْ تُرْبَتُهَا لَنَا طَهُورًا إِذَا
لَمْ نَحِدِ الْمَاءَ

”Hele jorden er blevet lavet til et sted af tilbedelse for os (masajid), og dens jord er gjort til en renser for os, når vi ikke kan finde vand.”¹

Dog, er det ikke tilladt for muslimer at bede i toiletområder, badeværelser eller gravpladser. Profeten ﷺ sagde, *”Hele jorden er et sted for bøn, på nær badeværelser og gravpladser.”*². Ej heller er det tilladt for dem, at begrave deres døde i moskéer, da de fører til gravtilbedelse og påkaldelse af afdøde for forbøn. Profeten ﷺ sagde,

لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ

”Allah forbandede Jøderne og de kristne, fordi de tog gravene af deres profeter som tilbedelsessteder(masajid).”³

Så, en muslim må ikke gå glip af bønne, fordi forladelse af den fører til vantroskab. Profeten ﷺ sagde,

بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشِّرْكِ وَالْكُفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ

¹ Muslim, no. 522

² Abu Dāwūd, no. 492, At-Tirmidhī no. 317. Vurderet Sahih af Shaikh Al-Albani.

³ Muslim, no. 529.

”Mellem en mand og [at falde i] polyteisme og vantroskab er forladelsen af bøn.”¹

Og, i efterlivet, vil Paradisets folk spørge helvedesildens folk:

مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ۖ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ

”Hvad har forsataget at I indtrådte helvede?”

De vil sige, ”Vi var ikke i blandt dem som plejede at udføre *Salah*.”²

Så, bønnen har en storslået plads i Islam. Desværre, i disse tider, ser vi mange muslimer som forsømmer den – og en kan se virkningerne af forladelsen af bønnen i deres liv, i deres families liv og i det normale samfundslag.

Allah, den mægtige og majestætiske, sender sin barmhjertighed og velsignelser over den som tilbeder Ham og følger Vejen af hans Profet ﷺ. Derefter, i livet efter døden, belønner Han dem udover deres forestilling. Og bønnen er barrieren mellem en person og synder, ligesom Allah سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى sagde,

¹ Muslim, no. 82.

² Al-Qurān, Sūrah Al-Mudaththir: 42-43

أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى
عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا
تَصْنَعُونَ

”Recitér, Åh Profet, hvad som er blevet åbenbaret til dig af Bogen og etablér bønner. Sandeligt, afholder bønner uanstændig og umoralsk adfærd, og fejlagtig handling.”¹

De fem daglige bønner må ikke forsømmes, og du bør vide at de sværeste bønner for hyklerne (dem som udad viser tro) er *'Isha* og *Fajr*. Abu Hurairah رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ berettede at Profeten ﷺ sagde, **”De mest byrdefyldte bønner for hyklerne er *'Isha* og *Fajr*. Hvis bare de kendte belønningen, der er i dem, ville de komme selv hvis de skulle kravle.”²** Og vi søger tilflugt hos Allah fra hykleri.

De fem daglige bønner er halvtreds værd i belønning

Allah's Sendebud ﷺ blevet taget op til Himlene under Natterejsen. Han sagde efterfølgende, ”Allah sagde til mig, **'Dette er fem**

¹ Al-Qurān, Sūrah Al-ʿAnkabūt: 45.

² Ibn Mājah, no. 797. Vurderet Sahih af Shaikh Al-Albani.

bønner, og de er svarende til halvtreds, og Mit ord ændres ikke.’

Derefter tog englen Jibril mig indtil nåede Lotetræet af den yderste barmhjertighed – det var indhyllet i ubeskrivelige farver. Derefter var jeg tilladt indgang til Paradis, hvor jeg fandt lave mure lavet af perler og jorden var af musk.”¹

Beskyt bøunnerne især bønnen i midten (‘Asr)

Profeten ﷺ sagde,

الَّذِي تَفُوتُهُ صَلَاةُ الْعَصْرِ كَأَنْتُمْ وَتَرَاهُ وَمَالُهُ

”Hvem end der misser ’Asr bønnen, så er det som han har mistet sin familie og ejendele.”²

Når en affære plager dig, søg trøst ved at bede

Hudhayfah ibn Al-Yaman رضي الله عنه sagde, ”Når noget seriøst bekymrede Profeten ﷺ, så ville han bede.”³

¹ Al-Bukhārī, no. 349.

² Al-Bukhārī, no. 552.

³ Abu Dāwūd, no. 1319. Vurderet hasan af Al-Albani

Bønnerne visker synderne væk

Profeten ﷺ sagde,

الصَّلَاةُ الْخَمْسُ وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ وَرَمَضَانُ إِلَى رَمَضَانَ
مُكَفِّرَاتٌ مَا بَيْنَهُنَّ إِذَا اجْتَنَبَ الْكَبَائِرَ

”De fem bønner, *Jumu’ah* til *Jumu’ah* og *Ramadhan* til *Ramadhan* er forsoning, for hvad end der gjort mellem disse, så længe man afholder sig fra de store synder.”¹

Køligheden for øjnene og behageligheden for sjælen er bønnen

Profeten ﷺ sagde, ”Kvinde og parfume er blevet gjort mig kær, og køligheden for mine øjne er i bønnen”²

Og Al lovprisning er til Allah, Herre af al skabelse.

¹ Muslim, 233/344.

² An-Nasā’i, no. 3940, saḥīḥ.